

AMERIKAN UNIONISMIN HISTORIALLINEN KATEKISMUS

(Jatkoa viime numeroon)

49. Aikoivatko he tukahduttaa unionismin?

Nähtävästi. He voivat nähdä mitä työläisten olisi pitänyt tehdä ja pelkäsivät, että järjestö 'tulisi laajenemaan siinä määrin, että se käsittäisi koko työväenluokan jokaisen ammatin maalla ja kaupungeissa.' He näkivät myös, että 'ei mikään menetyks ja epämurkavuus -vastaa sitä vaaraa mikä tulisi olemaan seurauksena jos sellaisten työväen järjestöjen ja pyrkimysten sallittaisi toteutua.' Huomaa: On paikallaan, että tutkija, tutkiessaan myöhäisempään unionien rakennetta, menettelytapoja ja päämäärää, pitää mielessään seuraavaa seikkaa. Että varhainen kapitalistiluokka näki selvästi työväenluokan järjestäytymisen välttämättömyyden ja pelkäsi sitä. Kapitalistit eivät ole menettäneet hituistakaan kavaluudestaan, eikä tunnollisuudestaan. He halusivat saada työläisten rivit hajanaisiksi ja ne ovat hajanaisina. Työläisten riveissä oleva hajanaisuus on järjestettyä hajanaisuutta.

50. Millä tavalla nämä Bostonin puusepät taistelivat työnantajiaan vastaan?

He muodostivat ko-operatiivin ja ilmoittivat suorittavansa työtä 25 prosentilla halvemmalla kuin rakennusmestrit.

51. Olisiko tällä heidän ko-operatiiviyrittämisellään menestystä?

Nähtävästi ei, koska he hävisivät lakossaan. Olemme samaa mieltä Commonin historian kanssa,

että 'osuustoiminta on osoitus, ei ammattiunionismin, vaan ammatillisten menettelytapojen rikousta vastaan vastaamattomuudesta.' Löydämme lukuisia todisteita tälle myöhäisemmältä aikakaudelta. Osuustoimintaa on käytetty 1, kustotoimenpiteenä työnantajia vastaan ja 2, sellaisen tilanteen aikaansaamiseksi, jossa työnsaanti olisi keskeytymättömmä. Tähän mennessä se ei ole osottautunut menestykselliseksi.

52. Otettiin varhaisempiin unioniin työnantajia?

Koska työkalut siihen aikaan olivat verrattain yksinkertaiset, niin jokainen kisa toivoi joskus tulevaisuuden mestariksi. Tällaisella ajatuksella oli taipumus himmentää käsitystä unionien puhtaana pitämisen välttämättömyydestä kaikesta sellaisesta, joka voisi vaikuttaa harhaan johtavasti periaatejulistusten ja menettelytapojen laadinnassa. Tällä oli taipumus lieventää päivän vaatimuksia ajatuksella heidän omassa asemassaan mahdollisesti tapahtuvalla muutoksella. Tämä oli ja on edelleenkin, haitallisena vaikuttimena työläisten järjestöissä. Vaikka työnantajia ei olisikaan otettu jäseniksi, joka todellisuudessa ei kuitenkaan ollut asiantuntijaa, niin näytteli tämä katsantokanta merkittävää osaa näiden varhaisempien unionien toiminnassa.

53. Kuinka kauvan tällainen tilanne kesti?

Joillakin muutoksilla on se säilynyt aivan viime aikoihin saakka. Työnantajan henkilökohtainen poissa olo ei ole ratkaiseva tekijä, niin kauvan

kuin ammattitaito henkisesti hallitsee union asiat. Näin on asianlaita A. F. of L:ssa ja muissa 'itse-näisissä' unioissa tänäpäivänä.

54. *Eikö ollut mitään poikkeuksia?*

Oli yksi poikkeus. New Yorkin Kirjapainajain Yhdistys erotti jäsenyydestään erään työnantaja-painajan vuonna 1817. Commonin historiassa on lainattuna seuraava kohta Kirjapainotyöläisten Union vuosikertomuksesta No. 6 maaliskuu, v.1892 'Kokemus osoittaa meille, että ihmisten toiminnan määrää melkein kokonaan heidän etunsa ja että yhdistyksen (union) on mahdotonta toimia hyvin ja olla hyödyllinen jäsenilleen silloin kun sen jäsenien tarkkoitusperät ovat vastakkaiset ja edut ristiriitaiset. Tämä yhdistys on *kisälli-painajain* yhdistys ja koska kisällien edut ovat *eroavat* ja joissakin tapauksissa *vastakkaiset* työnantajain etujen kanssa, niin katsomme sopimattomaksi, että heillä (työnantajilla) on minkäänlaista sana tai vaikutusvaltaa toiminnassamme.'

55. *Eikö tämä ole selvä luokkataisteluun tunnustaminen?*

Se on selvä julistus, saaden mahdollisesti alkunsa jonkun yksilön tai pienen ryhmän vaikutuksesta. Mutta kaikki järjestöt hyväksyivät sen opin, että kapitalistien ja palkkatyöläisten edut ovat yhteiset ja sopusointuiset.

56. *Mistä tiedämme tämän olevan totta?*

Tässä on joitakin lausuntoja, jotka osoittavat kokoilta pätevästi, että näin oli asianlaita. Kirjapainajain Yhdistyksen (1802) 'Me lohdutamme itseämme sillä toivomuksella, että se aika ei ole kovinkaan kaukana, jolloin työnantaja ja työläinen kilpailevat keskenään, esim mainittu riittävän palkan myöntämisestä ja toinen sen ansaitsemisesta.'

Philadelphian kisälli-painajilta (1816), esittäessään palkkataksan työnantajille: 'Velvollisuudesta itseään kohtaan kehoittavat painajat teitä kiinnittämään vakavan huomionne esityksilleen.Siksi he odottavat teidän, *toimialaan sopivalla autiudella*, myöntävän tässä esitetyn palkkataksan.

Emme toivoisi kieltäymystä.

Varhaisemmat unionistit olivat yleisesti sitä mieltä, että työläisillä ja työnantajilla oli jotain yhteistä. Commonin historiassa sanotaan: 'Ei olemassa sellaista kuin 'työväen filosofia'... Ammattitaitoinen mekanikko voi odottaa pääsevänsä mestriksi, joten hän ei ajatellut käyttäjä järjestöään palkkajärjestelmän poistamiseksi.'

57. *Oliko eri kaupunkien unioiden välillä mitään yhteyttä?*

Toisinaan unionit olivat keskenään kirjeenvaihdossa ilmoittaen toisilleen vaatimuksistaan ja lähetellen tervervehdyksiä. Toisinaan ne antoivat toisilleen rahallista avustustakin, kuten esim. Philadelphian painajat lähettivät muissa kaupungeissa oleville järjestyneille ammattitovereilleen listoja lakonrikureista, sekä antoivat \$83.50 'häätätilassa' oleville

New Yorkin painajille. Toisinaan he ilmoittivat muille unioille palkkavaatimuksistaan.

58. *Toimivatko nämä unionit koskaan yhdessä?*

Mahdollisesti joillakin ammattialoilla. Vuonna 1809 suutarit lakkoutuivat yhtä yhtiötä vastaan. Tämä yhtiö jakoi työnsä muille tehtailijoille. Vastapainoksi tälle kutsuivat suutarit kaikki jäsenen-sä lakkoon koko ammattialalla. se oli yleislakko suutari-mestareita vastaan.

59. *Miten näille varhaisille unioille kävi?*

Napoleonin aikaisia sotia seurasi yleinen lamaannus Yhdysvaltain teollisuudessa. Euroopassa valmistettuja tavaroita tuotiin tähän maahan. Työtömyys vaikutti tuhoisasti työväenluokkaan ja siitä aiheutuneessa kilpailussa tuhoutuivat unionit. V. 1816 Philadelphiassa työssä olleesta 9,762:sta työläisestä, sanotaan kokonaista 7,500 tulleen eroitetuksi työstä v. 1819. Luotettavien tietojen mukaan oli Philadelphiassa sinä vuonna 20,000 työnetsijää, New Yorkissa sama määrä ja Baltimoressa 10,000.

60. *Kuinka kauvan panikki kesti?*

Se saavutti huippukohtansa v.1820. Sitten alkoi aika hiljalleen paranemaan.

61. *Mikä tärkeästä merkityksestä oleva tapaus tapahtui tähän aikaan?*

Höyryvoimaa oli alettu menestyksellisesti käyttää vesiliikenteessä. Tämä saattoi vesiliikenteen läntisemmällä vesistöillä edullisemmaksi. V. 1822 sanotaan läntisillä vesistöillä olleen 108 höyrypropellilla käypää alusta. Tämä uusi voima teki mahdolliseksi Missisipin ja muiden, liikenteelle sopivien vesiväylien käyttämisen nopeammassa ja suu-remmassa määrässä. Tuotantokoneiston kehitys teki mahdolliseksi laajojen alueiden valtaamisen, tehden muiden maiden yhteyden tämän maan tuotannon kanssa helpommaksi, samoin kuin niiden tehtailijoille tämän markkinoihin nähden. Höyryvoiman käyttö teollisuudessa ja liikenteessä oli se josta kapitalistinen tuotannon hallinto oli riippuvainen.

62. *Mikä vaikutus kaupan elpymisestä oli työläisiin?*

Huomaamme useiden unioiden kohoavan ammattialoilla joilla ei enemminkin ollut minkäänlaista järjestäytymistä. New Yorkissa (1825) 'Naulantekijän ja Kutojain unionit, lukuisten muiden kisälliyhdistysten kanssa viettiivät Erie kanavan avautusta.' V. 1824 naiskutojat lakkoutuivat mieskutojain kanssa. Pawtucketissa, R.I. V. 1823 lakkoutuivat New Yorkin kivenhakkaajat \$1.62 ja puolen sentin päiväpalkan puolesta. Tämä sama unio lakkoutui 'yleisen palkkataksan saamiseksi ja estääkseen yhden työnatajan myymästä halvemmalla kuin toinen.' New Yorkin hatuntekijät lakkoutuivat v.1823. myös v. 1825 korkeamman palkan puolesta. Hatuntekijäkisällit Philadelphiassa lakkoutuivat v.1825

Muita lakkoutumisia tapahtui palkanalennusten vastustamiseksi. V. 1824 lakkoutuivat Buffalon räätälit, Philadelphian laivanrakentajat ja New Yorkin kisällien pääjärjestö lakkoutui korkeampain

palkkain puolesta. V. 1825 puhkesi New Yorkissa räätälien, kivenhakkaajain, laivanlastaajain ja sekatyöläisten lakkoja; käsikutojain lakko Philadelphiassa ja huonekalujen tekijäin lakot Baltimoresa ja Philadelphiassa. V. 1825 yrittivät leipurit poistaa sunnuntai työn. New Yorkin leipurit johtivat tässä taistelussa.

63. *Ilmestyykö siihen aikaan näyttämölle joku uusi tekijä?*

Ilmestyi. Vankityövoima joutui ensi kerran ristiriitaan 'vapaan työvoiman' kanssa. Halventaakseen tuotantokustannuksia, yritti nouseva kapitalistiluokka käyttää vankityövoimaa. Tällä oli paha vaikutus työmarkkinoihin, jotka oli juuri toipumassa paniikin vaikutuksista. V. 1823 pitivät New Yorkin huonekaluntekijä kisällit joukkokokouksen, jossa laativat anomuksen valtion lainlaatijakunnalle, anoen menettelyn lopettamista, joka uhkasi 'vapaita mekaniikkoja turmiolla.' Tässä anomuksessa tekivät he sijaisesityksen, että 'vankeja alettaisi käyttämään valtion marmoorilouhimolla.'

64. *Sis he eivät vastustaneet vankityötä sinänsä, vaan sen vaikutuksen takia heidän ammattiinsa?*

Nähtävästi. Se mikä vaikutus vankien käyttämisestä marmorilouhimolla olisi sen alan työläisiin, ei heitä liikkuttanut, kun siitä vaan olisi helpotusta huonekalujentekijöille. Ammatillaiset ovat aina ratkaisseet keskinäiset riitaisuutensa ammatittomain kustannuksella. Tämä pitää paikkansa tänäpäivänäkkin.

65. *Mikä vaikutus tällaisesta toiminnasta oli työnantajiin?*

Työnantajat hätääntyivät, seurauksena ollen lukuisat salaliittoutumissytykset. Vaikkakaan järjestäytymisoikeutta ei enää kielletty, niin järjestämisessä ja muussa olivat järjestöjen menettelytavat rajoitetut. Oikeuslaitokset julistivat sellaiset menettelytavat kuin lakkovahtimisen, myötätuntoisuuslakot, suljetut työmaat, lakonrikkuriluettelojen levittämisen laittomiksi. Ne katsottiin pakko ja peloituskaineiksi. Unionistit havaittiin syyllisiksi. Oikeuslaitosten kanta siihen aikaan oli työvenkysmyksissä melkein samanlainen kuin tänäpäivänä.

66. *Milloinka palkkatyöläisten keskuudessa alkoi ilmetä minkäänlaista kesketetympää toimintaa?*

Rakennusammattilaisten lakon jälkeen Philadelphiassa v. 1827, järjestettiin siellä ensimmäinen keskusliitto josta on tietoa. Tämän nimi oli Ammattiyhdistysten Mekanikko-unio.

67. *Mistä tämä muodostui?*

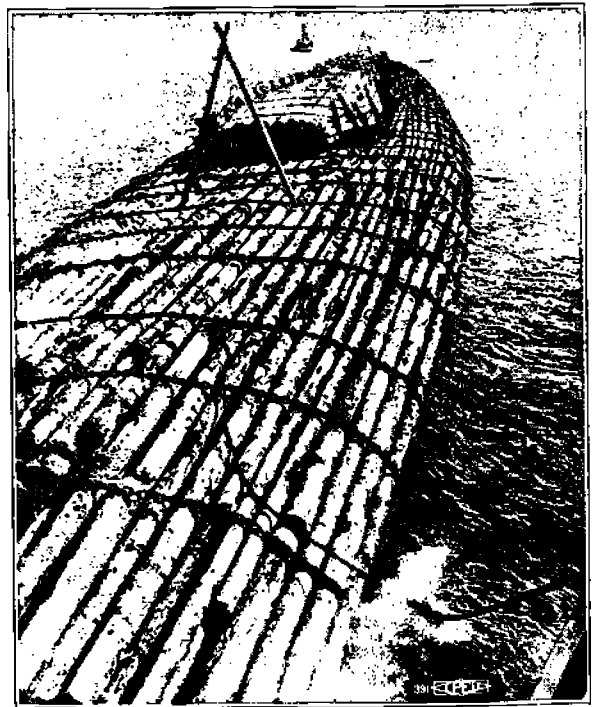
Se muodostui delikkeiteistä, jotka valittiin ammatin unioiden kokouksissa, nim. niiden jotka olivat liittoutuneet. Puusepät, maalarit ja muurarit olivat liitossa. Monet muut ammatti-uniot olivat kosketuksessa keskittyneen toiminnan kanssa; joten eräänä aikana se käsitti viisitoista ammattiyhdistystä. Sen tarkoituksena oli järjestää järjestymättömiä ammattiteita ja auttaa heikkoja järjestöjä voimistumaan. Ammatti-unioiden keskusliitto muo-

dosti ja hyväksyi toimintansa perustaksi perustuslain ja sivusäännöt; joihin m. m. laadittiin pykälät joissa kiellettiin järjestö ottamasta osaa minkäänlaiseen poliittiseen toimintaan. Kuitenkin tämä poliittisvastainen päätös unhoitettiin yhden vuoden ajalla ja jo keväällä toukokuulla tämä ammatti-unioiden keskusliitto julisti jäsenistönsä muodostamanaan poliittisen ohjelman, perustaen tässämaassa ensimmäisen 'Työväen poliittisen puolueen.' Keskusliiton poliittisen toiminnan hyväksyi ammatti-unioiden kokoukset ja keskusliitttoon yhdistyneet yhdistykset.

Täten Amerikan työläisten ensimmäinen, lupava tuotannollinen järjestäytyminen kukistui ensiaskeleissaan poliitikkojen pyöreälle polulle. Samalla kun poliitikkojen liikenne Philadelphiassa Mekanikkojen uniiossa kohosi, niin työläisten taloudellinen järjestäytyminen kukistui, kunnes marrask. v. 1820 ammatti-unioiden keskusliitossa oli ainoastaan neljä uniota edustettuna. Sen hävitti politiikka.

Kaksi vuotta myöhemmin touk. 1831 kutsuttiin yleinen kansan kokous 'käsittämään kymmenen tunin työpäivän toimeenpanemista.' Tämä osoittaa, että jo niin varhain esiintyi työväenluokan keskuudessa kahdellainen, poliittinen työväenliike yhdistyneenä porvariston kanssa ja taloudellinen unionismi, minkä avulla työläiset luottivat suoraan tuotannolliseen voimaansa.

(Jatketaan seuraavassa numerossa.)

Tukkilautta, joka on 900 jalkaa pitkä, sisältäen 30,000 mittajalkaa telephooni paaluja, on matkalla Wash. rannikolta San Diego, Calif. Mikä jätti-läismäinen metsä ja satma työläisten tuote.